

El PSC (r) advierte del peligro que representan ciertos partidos

Tuvo lugar un nuevo mitin de presentación en Roses, siendo en esta ocasión el PSC(r), quien expuso su programa a través de Teresa Pallach, Joan Paredes, Narcís Oliveras y Xavier Rocha, con el lema genérico "Per una esquerra catalana, socialista i autònoma". Como de costumbre, el acto se desarrolló en la sala de la "Unió Fraternal", con una asistencia de doscientas personas, aproximadamente.

ESTATUT DEL 32

Teresa Pallach, que inició los parlamentos, comenzó trazando una breve semblanza del líder desaparecido, para pasar a continuación a resumir los puntos principales de cambio que preconiza el partido. Es decir, una Catalunya nueva a través de un socialismo democrático, extendiéndose sus palabras a los aspectos tanto económicos, como culturales y sociales de Catalunya.

Acto seguido, habló Narcís Oliveras, el cual basó toda una viva disertación, en un documentado estudio sobre la Generalitat, de cómo le fue arrebatada al pueblo catalán y del derecho que le asiste en sus reivindicaciones para su devolución. Reclamó,

De cara a las elecciones del 15 de junio

asimismo, el Estatut del 32 y el regreso de su exilio en tierras galas del presidente Tarradellas para ocupar de nuevo el lugar que le corresponde.

Tomó la palabra, a continuación, Joan Paredes, quien con gran conocimiento de causa, señaló la arbitraria actuación de los ayuntamientos durante la época franquista, obrando generalmente a espaldas del pueblo.

RENOVAR CATALUNYA

Finalmente, usó la palabra Xavier Rocha para decir que Catalunya debe

ser pluralista, socialista al estilo europeo, versando su parlamento sobre la responsabilidad que todos tenemos de renovar, construir y gobernar Catalunya, formando un gran bloque entre todos para lograr un cambio político auténticamente democrático y conseguir, asimismo, el Estatut del 32 y la Generalitat de Catalunya, con la presencia del señor Tarradellas. Asimismo, hizo alusión a la alianza del PSC(r) con el Front d'Esquerres, y señaló el peligro de ciertos partidos como Concòrdia Catalana y Alianza Popular, en las elecciones del próximo mes de junio.

"Señores que han estado y abusado de poder, no pueden ofrecer la libertad que Catalunya espera —añadió—, y votarles sería grave para nosotros, los catalanes".

El mitin terminó con el himno de "Els Segadors", cantado por todos los presentes.

Martí Balló

Candidaturas por la provincia de Girona

¿A quién votar?

Cerrado el plazo de presentación de candidaturas para las elecciones del 15 de junio, publicamos a continuación las listas que se presentan por la provincia de Girona.

Alianza Popular - Convivencia Catalana:

Fernando Durán Salmerón, Francisco del Val y Sirvent, Luis Martín de Pozuelo Dauner, María Jesús Campillo Buscarón y Martín Marro Teixidor.

Encabezan la lista de Barcelona: Laureano López Rodó y Jorge Carreras Llansana.

Unió del Centre - Democracia Cristiana de Catalunya:

David Marca Cañellas, Pedro-Juan Vicens Rahola, Montserrat Minobis Puntonet, José María Anglada de Abadal, Alberto Planasdemunt Gubert, Dalmacio de Ciurana Francesch, Josep Maria Coll Majó.

Encabezan la lista de Barcelona:

Anton Cañellas Balcels y Carlos Güell de Sentmenat.

Pacte Democràtic per Catalunya:

Joan Paredes, Ramón Sala, Josep Maria Capella, Josep López de Lerma y Joan Saqués.

Encabezan la lista de Barcelona: Jordi Pujol y Ramón Trias Fargas.

Socialistas de Catalunya:

Ernest Lluch, Lluís Sacrest, Rosina Lajo y Antoni Lázaro.

Encabezan la lista de Barcelona: Joan Raventós y José María Triginer.

Partit Socialista Unificat de Catalunya:

Carles Caussa, Francesc Frutos, Matilde Barbero, Francesc Parerols y

Pere Pujol.

Encabezan la lista de Barcelona: Gregorio López Raimundo y Antonio Gutierrez.

Esquerra de Catalunya - Front Electoral Democràtic:

Ramón Bonaterra Prat, Julio Clavijo Ledesma, Santiago Vila Soteras, Boaventura Salomé Casas, Francesc Caparrós Fernández, Agustí Tonetti Ferreró y Jordi Lluís Giménez Martínez.

Encabezan la lista de Barcelona: Heribert Barrera y Manuel Gracia.

Candidatura de los Trabajadores:

Elvira Altundo Elizondo, José Álvarez Guerrero, Juan José Ochoa Mateo, M. Rosa García Herráiz y Juan Romero Bautista.

Encabezan la lista de Barcelona: Avelino Hernández y Jordi Luciano.

Desde la derecha a la izquierda gente le gusta

Una muy activa participación van a tener los hombres nacidos o residentes en tierra ampurdanesas, en las próximas elecciones de junio. Nada menos que diecinueve nombres vinculados con el Empordà, figuran en las candidaturas electorales que han presentado los doce partidos que concurrirán a los comicios, en nuestra provincia.

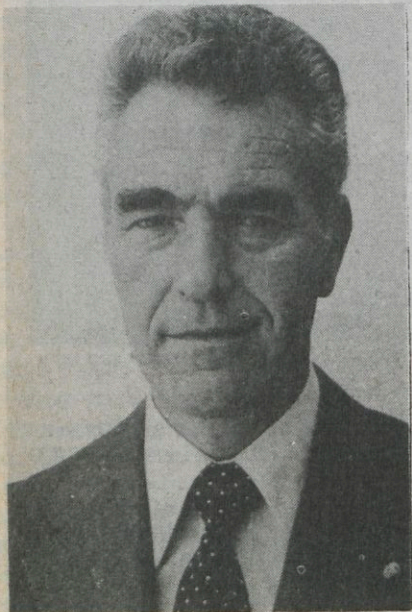
Innata inquietud de los ampurdaneses

A buen seguro que no hay otra comarca con tan elevado porcentaje de aspirantes al Congreso de Diputados o a Senadores, lo cual demuestra, una vez más, la innata inquietud de los ampurdaneses o de quienes, por residir en la zona, se imbuyen de este singular y personalísimo espíritu.

Desde la derecha hasta la izquierda, prácticamente en todas las coaliciones figura un nombre o dos, ampurdaneses. De ahí que esa variedad de tendencias ideológicas nos haya llamado la atención y motivase esta recopilación de datos.

Un hecho importante que hay que tener en cuenta es que son cuatro los hombres ampurdaneses que encabezan sendas listas, lo cual quiere decir

Joaquim Casadevall, de "Alianza Popular"

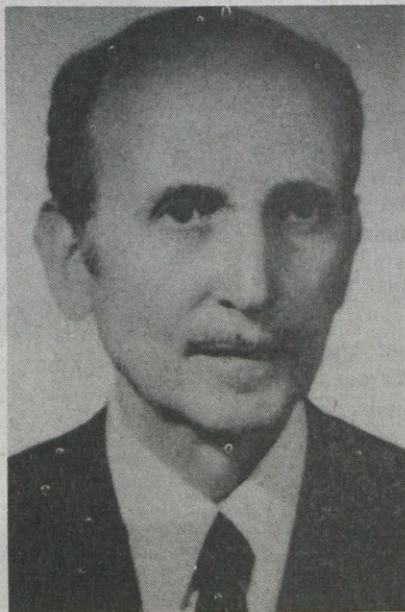

que forzosamente algunos de estos hombres saldrán elegidos. No vamos a pronosticar, que es arriesgado y prematuro, pero sí apostaríamos cualquier cosa que al menos un par de estos nombres que encabezan las candidaturas del PSUC, "Lliga de Catalunya", "Unión Centro Democrático" y "Front per la Unitat dels Treballadors", saldrán elegidos, ya que son partidos con personalidad, y el hecho de que un candidato figure en primer lugar de la candidatura, ya representa un cincuenta por ciento de posibilidades.

Pero dejémosnos de pronósticos y vayamos a la realidad.

Los que figuren en las listas

El partido comunista de Catalunya
Joaquim Crumols, de la "Unión Centro Democrático"

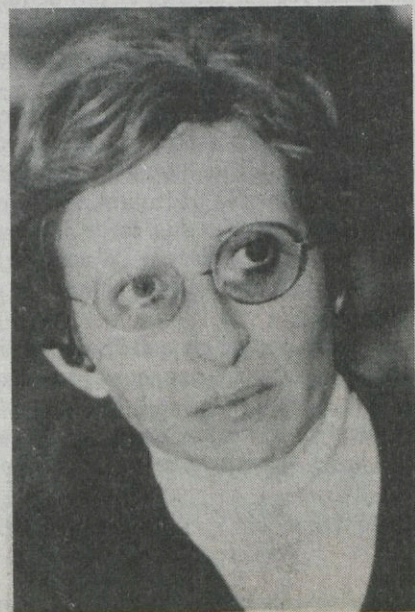

ya, el PSUC, ha incluido en sus listas nada menos que a dos candidatos ampurdaneses. Abre la relación, Carles Causa Mitjà, de 28 años, nacido en Figueres y que alterna su residencia entre la Ciudad Condal y la capital del Alt Empordà. El señor Causa es miembro del Comité Central de su Partido.

En tercer lugar del PSUC, viene otro hijo del Empordà. Es Francesc Pararols Mercader, de 59 años, que vino al mundo en Sant Jordi Desvalls, la población limítrofe del Empordà con el Gironès. El señor Pararols, que es perito industrial, reside actualmente en Girona.

Pasemos, ahora, al denominado "Grup Independent de Girona", aquel que formaran los abogados gerundenses Botanch-Coll, después de haber abandonado la coalición que formaron en Barcelona "Alianza Popular" y "Unió Catalana". En la candidatura de estos independientes, figura en tercer lugar el nombre de Frederic Cofan Argelès, de 52 años, contratista de obras que nació y vive en la capital alto-ampurdanesa.

Montserrat Minobis, de "Unió Democràtica de Catalunya"

La campanya electoral, endavant

Poc ambient, de moment, hi ha a Figueres —i a la comarca— entorn de les properes eleccions. De tota manera, sembla que la cosa s'anirà més endavant. És a dir, quan la data del 15 es trobi més a prop. Almenys, aquesta és l'opinió que hem recollit pel carrer i també la que ens han fet arribar persones vinculades als diferents partits. No obstant i això, podem assenyalar que hom pot veure ja una mica de propaganda electoral enganxada a les parets. Com a curiositat, cal dir que a la Rambla, hi ha un quadre de l'Evarist Vallès, a la cartellera del PSUC, amb el lema "A la llibertat, amb els comunistes".

Primer míting

Amb l'assistència i la intervenció de la ministre de Treball d'Itàlia, senyora Tina Anselmi, UDC donà un míting a Figueres, el primer efectuat a aquesta ciutat, després d'obrir-se la campanya electoral. L'acte se celebrà a la sala del Patronat, davant unes cinc-centes persones. Hi participaren, ultra la senyora Anselmi, Anton Cañellas, Albert Planasdemunt, Montserrat Minobis, Pere-Joan Vicens, Joaquim Genover i David Marca, tots ells candidats a diputats, llevat del senyor Genover que es presenta per a senador.

En el transcurs del míting, hom parlà de democràcia, es reclamà l'es-

tatut del 32 i la Generalitat, s'explicà el programa polític i econòmic d'UDC i es féu una crida perquè el poble voti un partit d'obediència catalana a les eleccions del proper dia 15.

Cal remarcar la destacada intervenció de la ministre de Treball d'Itàlia, que per espai de tres dies acompanyà i recolzà, a la campanya, a llurs col·legues de la democràcia cristiana catalana. La senyora Tina Anselmi, en italià, es referí a l'important paper que ha tingut la democràcia cristiana a Europa, la qual ajudà a aixecar països com Alemanya i Itàlia, després de l'última Guerra Mundial, i digué que espera que ara això es repeteixi amb els casos d'Espanya i Catalunya. La dis-

sertació de la ministre italiana fou interrompuda diverses vegades pels aplaudiments del públic.

PSC-PSOE i PSUC

Per altra banda, cal dir que la coalició PSC-PSOE féu també un míting, dissabte, a la nit, al Patronat. Hi assistiren unes quatre-centes persones. Presentà l'acte Just Maria Casero, i parlaren Esteve Ripoll, Lluís Sacrest, Antonio Lázaro, Ernest Lluch i Rosina Lajo, candidats tots ells al Congrés de Diputats, que tractaren el tema "Una política concreta per a les comarques gironines".

Així mateix, el PSUC es presentà dissabte, a la tarda, amb un míting, al gimnàs del CNF. Els oradors, en castellà, explicaren com s'ha de votar. L'acte, al qual assistí un centenar de persones, era enfocat de cara a la gent que viu als barris extrems de Figueres.

Enganxada i desenganxada de cartells

"Unión del Centro Democrático", a corre-cuita, com aquell que se li escapa el tren, va fer una enganxada de cartells a la Rambla figuerenca, tot "acaparant" les dotze cartelleres oficials que l'Ajuntament posà a disposició de les diverses coalicions i partits. La cosa sorprengué (hom imagina que desagradablement) a llurs "competidors".

Aquests, com és lògic, es queixaren a la Junta Electoral. I aquesta, amb molta justícia, ordenà el repartiment equitatiu de les cartelleres, alhora que s'ordenava el "desenganxament" de la propaganda de l'esmentada coalició, cosa que va fer un bomber, com ens mostra la fotografia.

Els bombers van intervenir per a deixar espai per als altres.

FRANCESC CANDEL

Periodista i escriptor

« Aquelles eleccions van ser un moment de gran eufòria després de 40 anys de lluita antifranquista; va ser el moment en què va canviar la truita »

ANTONI GUTIÉRREZ DÍAZ

Eurodiputat d'IC

« L'alegria democràtica que vam tenir estava justificada, en haver aconseguit per la via pacífica passar d'una dictadura a una democràcia »

FRANCESC FERRER

Senador socialista

« El que em preocupa molt és que avui hàgim defraudat la gent que ens va votar. No sé si els polítics tenim avui la mateixa estima que al 1977 »

MONTSERRAT MINOBIS

Periodista

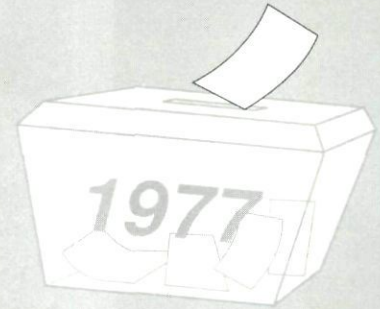
« Tots els partits estaven una mica ancorats cap a l'esquerra, UDC es proclamava de centre esquerra i Jordi Pujol, com a socialdemòcrata »

JOSEP VERDE I ALDEA

Vice-president del Parlament Europeu

« Si recordem altres experiències podem dir que van ser unes eleccions en plena democràcia i amb unes condicions prou acceptables »

fa quinze anys es va presentar pel Pacte Democràtic i que successivament ha estat elegit com a senador independent en les llistes del PSC, assegura que durant aquests anys hi ha hagut la transformació més important de tota la legislació espanyola des de la Constitució de Cánovas del Castillo del 1876. Segons Ferrer, hi ha una gran diferència entre l'activitat política actual i la del 1977. «El 1977 portàvem una frenètica activitat política, perquè els parlamentaris catalans que ens vam constituir en assemblea de parlamentaris treballàvem per elaborar l'Estatut d'Autonomia, totes les reivindicacions democràtiques passaven per nosaltres i ho havíem d'atendre tot, no hi havia ajuntaments democràtics ni parlamentaris catalans. En canvi ara, amb els ajuntaments democràtics, la problemàtica es vehicula pels canals normals i la nostra tasca és molt diferent». Diu Ferrer que aquells primers anys de democràcia «van ser uns anys d'una plenitud política bestial, amb reunions de tot ordre cada dia i a tots els pobles. Era absorbent a més no poder».

El retorn de Tarradellas i la restauració de la Generalitat va ser un clam l'11 de Setembre del 1977. Les converses i els acords entre Tarradellas i Suárez són tan actuals avui com fa quinze anys.

L'actual eurodiputat d'Iniciativa per Catalunya i aleshores *home fort* del PSUC, Antoni Gutiérrez Díaz, comparteix amb els altres protagonistes de l'època que hi va haver una alegria important en aquell 15 de juny quan afirma «l'alegria democràtica que vam tenir en aquells moments estava justificada, en haver aconseguit per la via pacífica passar d'una situació dictatorial a una convivència democràtica. Era un moment que estava en

l'ànim de tots els ciutadans. Va ser tan important precisament perquè no va ser una festa dels polítics, sinó que va ser una festa de tots els ciutadans, i això es va introduir en l'estat de consciència col·lectiu».

El fet que aquell 15 de juny del 1977 Catalunya votés majoritàriament opcions d'esquerres i que després aquell resultat no s'hagi tornat a repetir, considera Antoni Gutiérrez que és perquè les eleccions «eren fruit d'una conjuntura, i va obrir una nova etapa que s'ha demostrat amb capacitat de consolidar-se. Jo diria que d'una banda les forces que van protagonitzar la lluita contra el franquisme van

viure aquella conjuntura amb unes expectatives favorables, i aquelles forces que havien reservat les seves potencialitats per a temps millors, doncs no van estar igualment en primera línia de les opcions electorals. Després ja es va desfermar tota una altra dinàmica en la qual es van desfermar altres elements».

Una altra protagonista de l'època, la periodista Montserrat Minobis, que es va presentar en les llistes d'Unió Democràtica considera que va ser un període polític unitari i interessant. Minobis assegura que va participar en aquelles eleccions per responsabilitat democràtica, tot i que ja havia decidit abandonar els democratacristians, i constata que en aquells moments «tots els partits estaven una mica ancorats cap a l'esquerra, Unió es proclamava de centre-esquerra i Pujol es definia com a socialdemòcrata».

Quinze anys del 15-J

ectoral, dia a dia

UNIÓ DEL CENTRE I LA DEMOCRACIA CRISTIANA

La Unió Democràtica Catalana és un dels primers partits de Girona que va aparèixer pels pobles amb una camioneta del Partit tota pintada amb les sigles d'U.D.C. i equipada d'altaveus. Ara, la U.D.C. compta amb un pis situat a la Plaça de Catalunya, en ple centre de la ciutat. El pis, tot i que és antic, té un aspecte net, agradable i senzill, tot pintat de nou i amb simple mobiliari d'oficina.

HAVANERES POLÍTQUES

Fins aquests moments la democràcia cristiana ha dut a terme 21 mitings a les comarques gironines i en té en projecte — fins al dia 15 de juny — una vintena més. Pel dia 10 de juny el Partit té previst un gran miting electoral a Girona.

Però la festa grossa serà a Palafrugell. En un acte que la U.D.C. situa dins el concepte de "Política-musical", hi haurà a Palafrugell concert d'havaneres, gènere típic d'aquest poble empordanès. El festival polític tindrà lloc al Casino "El Fraternal" a les 10 del vespre del dia 11 i s'acabarà amb un "cremat" popular. Està prevista l'assistència d'**Anton Cañellas**, **Joaquim Molins** i **David Marca**.

En els mitings que la U.D.C. fa a les comarques gironines intervien com a oradors **David Marca**, **Joaquim Genover**, **Montserrat Minobis** i a la zona del Ripollès, s'afegeix a la llista **Josep M.ª Anglada**.

La **Montserrat Minobis** parla generalment de la problemàtica concreta de la dona, i no pas perquè no domini altres aspectes de les opcions del Partit, sinó perquè els seus companys són reacs a parlar del tema esmentat.

ALS MÍTINGS EN BICICLETA

Una anècdota curiosa: **Lluís Rieradevall**, veí de Vidreres, i antic militant de la democràcia cristiana catalana, segueix els mitings i presentacions dels partits traslladant-se amb la seva bicicleta d'un poble a l'altre. La U.D.C. es queixa dels atacs que els altres partits els solen fer d'haver impossibilitat la candidatura única al Senat i diuen que, si bé no se senten en absolut culpables de res, si alguna responsabilitat hi hagués no seria pas només de la Unió Democràtica de Catalunya.

La plana major d'UDC, al miting de Girona.

MONTSERRAT MINOBIS, alliberada per UDC.

TREBALL PER ALS ARGENTINS

La tirada de papers publicitaris, la tramesa d'invitacions i la plantada de cartells, les duen a terme alguns militants i també gent llogada expressament per a aquestes tasques. L'**Anton Cañellas** ha pogut furnir al partit de la gent que necessitava per a ajudar a la campanya, degut a que el líder de la democràcia cristiana de Catalunya té la qualitat de President del "Comitè Català d'Informació i Solidaritat del poble Argentí". Aquesta avinentesa li permet d'oferir treball a molts argentins que corren per aquí sense feina. Aquesta ocupació electoral els permet de posseir una carta de treball.

ELS HOMES IGNORATS

Com a tots els partits, a la Unió Democràtica Catalana hi ha tota una sèrie d'homes que són peces importants de l'engranatge polític i

organitzatiu però que no surten a la llum. Aquí a Girona són motors importants de la campanya pre-electoral **Alfons Thió** i **Jordi Masgrau**, homes dedicats al partit i que treballen amb gran afany.

El pressupost que es necessita per a la campanya electoral de qualsevol partit polític sol ésser considerable. Són molts i molts els pobles de les comarques de Girona als que cal arribar i són moltes les bústies que esperen un fulletó explicatiu de les alternatives que els partits polítics ofereixen. A la Unió Democràtica de Girona els pressupost els ve assignat des de Barcelona i els diners necessaris es fan efectius des d'allà.

Quant a personal alliberat pel Partit, a Girona només hi ha una persona: la candidata a diputat **Montserrat Minobis**, que està tota la jornada laboral al pis que el partit té a la Plaça de Catalunya. A ella es pot demanar informació i s'encarrega de les tasques immediates que es poden dur a terme des de les oficines electorals.

Un aclariment que la democràcia cristiana

JOAQUIM GENOVER, membre d'UDC i candidat al Senat.

desitja fer és que la premsa anomena molt malament a l'**Anton Cañellas** quan diu "el secretari general del partit". La U.D.C. no té secretari general sinó que té un comitè central.

LA COALICIÓ ELECTORAL

La coalició electoral, com és sabut, està formada pel pacte entre UDC i el Centre Català. L'emblema és una combinació dels dos partits. A Girona sembla que Centre Català té una incidència menor que a altres llocs, però ara tota la campanya ja es fa sota el nom seu: "Unió del Centre i de la Democràcia Cristiana de Catalunya", tan perillosament semblant a la "Unión del Centro Democrático", sobretot quan aquest darrer s'escriu en català, tot i estar registrat en castellà... i amb posterioritat a UDCD. A la candidatura de Girona, el segon nom procedeix de Centre Català: **Pere Vicens** i **Rahola**, fill de l'eminent historiador gironí **Jaume Vicens** i **Vives**.

U. D. C.

Míting amb pluja i futbol

Pluja, mal temps, perill d'un desbordament del riu Onyar, la final de la copa de la UEFA entre l'Atlètic de Bilbao i la Juventus, tot plegat foren factors prou importants com perquè els organitzadors del que havia d'ésser el primer míting a Girona d'Unió Democràtica de Catalunya, pensessin en la possibilitat d'una suspensió. La suspensió no es produí finalment, però totes aquestes circumstàncies que envoltaren la celebració del míting restaren sens dubte públic a l'acte de presentació dels demòcrates-cristians. Tot i això, unes 400 persones ompliren gairebé la platea del cinema Ultònia.

David Marca, que començà el torn d'intervencions, recordà d'antuvi les grans dificultats que havien trobat per adreçar-se a la gent de Girona, denuncià en aquest sentit l'actitud de l'Ajuntament en no cedir locals, i reclamà l'ús del Teatre Municipal per a tots els partits polítics. El seu parlament es basà principalment en el tema "Democràcia i drets humans", intercalant en la seva intervenció atacs a la Alianza Popular, als dels "seny d'avui", i a "aquells que han fet un partit per telèfon", es a dir, a la concurrència de la Unió del Centro Democràtic del Sr. Suárez a Catalunya. El candidat a senador d'aquest partit Joaquim Genover denuncià en primer lloc el terme confusionari que ens volen imposar de "peculiaridades regionales", digué que Catalunya juntament amb els Països Catalans constitueixen una nació, i manifestà la necessitat de l'autogovern per a Catalunya que ha de passar per la restitució al poble de l'Estatut de 1932, "perquè els que diuen que en volen un del 77, és que en realitat no en volen cap". Encara que sense dir el nom, es referí clarament a Joan Botanch qualificant-lo d'oportunista bo i afirmant que "les portes del nostre partit no estan obertes per a ell". Defensà finalment el federalisme com a millor solució per l'estructura de l'Estat. La veu radiofònica de Montserrat Minobis s'adreçà després als presents dient que si encara li tocava a ella parlar de la problemàtica de la dona, era perquè encara la majoria no era conscient d'aquesta problemàtica; remarcà la falta de participació de la dona en la vida social, econòmica i política, així com la marginació a que està subjecte en tots els aspectes, posant com exemple que el Diccionari de la Real Academia de la Llengua defineix la paraula "concejala" com "la esposa del concejal". Acabà la seva intervenció fent una crida a totes les dones de Girona perquè participin activament en política, i exigí la derogació de totes aquelles lleis que la discriminen.

El Secretari general del partit, Anton Canyelles, després de recordar també les dificultats que havien trobat per fer aquest míting a Girona, mostrà la seva preocupació per la situació de violència a Euskadi, lamentant que encara no s'hagués produït l'amnistia total i la legalització de tots els partits; es feu seguidament un minut de silenci en memòria dels morts al País Basc. Es defensà Anton Canyelles dels atacs que se li fan per no haver acceptat la candidatura unitària al Senat, dient que ells són pluralistes i que ara "la única plataforma unitària ha de ser la Generalitat de Catalunya". Dins l'exposició del seu partit, reivindicà en primer lloc l'Estatut del 32, refusà el sistema capitalista actual i

aprofità per atacar a Santiago Carrillo ("perquè el Sr. Carrillo fa una política social-demòcrata i no presenta la seva real doc-

trina comunista"? i també per demanar a tots els presents el seu vot. Feu la cloenda de l'acte el president del Consell Nacional d'U.D.C., Miquel Coll i Alentorn, recordant en primer lloc els gironins Narcís i Santiago Sobrequès; parlà després de les properes eleccions, exigí també la devolució de l'estatut "que ens fou arrabassat per la força de les armes" i demanà finalment l'afiliació i el vot per a la democràcia cristiana.

Després de l'obligat cant de l'himne nacional de Catalunya, la gent sortia al carrer barrejant els comentaris del míting amb la inestabilitat del temps, que certament era preocupant. "Sembla que ha parat de ploure, gràcies a Déu!", digué una senyora.

Collage del Grup PRAXIS amb material fotogràfic de S. MARTÍ.

EL MÍTING DE L'ESTATUT

Unes dues mil persones van assistir al míting que sota el lema "El Partit Socialista de Catalunya per l'Estatut" se celebrà el passat dia 22 al pavelló d'esports de la parròquia de Sant Josep. Senyeres, banderes vermelles, pancartes, acompanyaven a centenars de veus que ja abans de començar l'acte cridaven la frase que a tothom aplegava aquell vespre: "Volem l'Estatut!".

Val a dir que les condicions del local produïren algunes deficiències en el só, i els parlaments dels oradors es ressentissin d'aquestes falles. Fou oportuna, per això, la denúncia que es feu al començament, de l'actual impossibilitat que hom té a Girona de poder utilitzar locals com el Teatre Municipal i la Casa de Cultura.

Just M. Casero, que intervingué en primer lloc, recordà les conquestes més significatives que per Catalunya suposà l'Estatut, fent especial esment que aquest fou votat l'any 31 pel poble de Girona per un 67 per cent del cens. Eduardo Martín per la seva part parlà de l'opressió del Govern centralista i arrencà grans aplaudiments en referir-se molt particularment a la integració de tots els treballadors per aconseguir l'alliberament nacional i el poder polític. Acabada aquesta intervenció fou llegit un comunicat del President de la Generalitat Josep Tarradellas en el qual enviava una especial salutació a tots els gironins amb motiu d'aquest acte en favor de l'Estatut.

La comunicació que havia de presentar el conseller Lluís Sacrest fou llegida per Rafael Nadal, ja que malgrat ésser present a l'acte li era impossible de fer ús de la paraula degut a una recent operació a les cordes vocals. Es posava de manifest principalment en aquesta comunicació la necessitat de restituir la Llei Municipal de Catalunya aprovada l'any 1934, «ja que els seus principis són per a nosaltres una base vàlida pel restabliment de la democràcia, pel que suposa d'autonomia i de participació ciutadana». Josep Andreu i Abelló arrencà amb la seva intervenció els més llargs i perllongats aplaudiments de tota la nit. Recordà experiències personals com la seva recomanació a l'escriptor gironí

Carles Rahola que s'exiliés, el seu tracte amb el president Companys, i parlà també de realitats molt presents i actuals, com la necessitat d'anar a les properes eleccions amb el desmantellament previ de l'aparell organitzatiu del "Movimiento", així com de la greu situació econòmica, produïda molt principalment per l'evasió de capitals. Una frase d'Andreu i Abelló que fou molt aplaudida deia: «**Després de la desfeta que ens varen fer a Catalunya, si aquest Govern tingués un mínim de sentiments democràtics, hauria de dir: "Senyors, perdoneu!"**».

Finalment, Joan Reventós exposà la línia actual del P.S.C., reclamà «**les institucions que ens foren arrabassades per la força de les armes**», i ressaltà la necessitat de donar suport a les possibles negociacions a través de les mobilitzacions populars, fent una crida a la unitat de cara a les properes eleccions. Els cants de "Els Segadors" i "La Internacional" posaren punt final a aquest míting, que suposava la reivindicació gironina de les institucions catalanes i de l'Estatut.

BATEIG POLÍTIC A BANYOLES

Amb el míting del diumenge passat a Banyoles, Unió Democràtica de Catalunya feia el seu bateig polític a les nostres comarques. Realment, els demòcrata-cristians catalans havien intentat fer la seva presentació a Girona, però la manca de locals impedí la celebració d'aquest acte. És per això que el míting de

Banyoles tenia una significació especial, puix era la primera vegada que UDC es presentava públicament a les nostres comarques.

Malgrat que el mateix dia i a la mateixa hora es feia també a Banyoles el repartiment de medalles de la Marxa dels 40 kilòmetres que aplegà molta gent, més de 300 persones acudiren al Cercle dels Catòlics per a conèixer el pensament polític dels demòcrata-cristians. Parlà en primer lloc Llibert Cuatrecases, el qual feu referència a la importància de les properes eleccions "que suposaran la possibilitat de retornar la veu al poble", i reivindicà per a Catalunya el retorn de la Generalitat i del seu President "abans de les eleccions", així com també del Parlament de Catalunya i l'Estatut.

Montserrat Minobis parlà més concretament de la problemàtica de la dona i de les solucions que proposa UDC, bo i afirmant que "cal un canvi de les estructures, i per això exigim un plantejament polític d'aquest tema". Féu referència a la discriminació de les dones en els diferents camps de la vida ciutadana, i a la necessitat de compartir entre tots la reconstrucció de la democràcia. David Marca, per la seva banda, malgrat el "handicap" que per a ell suposà el fet de quedar-se una estona sense llum mentre parlava, aconseguí arrancar els aplaudiments més forts amb el seu parlament molt personal, directe, irònic a vegades, emocionant d'altres, en el qual parlà de moltes de les coses que componen el programa polític de UDC.

"Som un partit popular", començà per dir Anton Canyellas, afegint que no necessiten el compromís històric "perquè som un partit de tots els catalans". Explicà extensament el programa del partit, i parlà de la política actual de UDC, que es centra, segons digué, en dos objectius: anar a unes eleccions lliures i democràtiques amb participació de tots els partits sense exclusions, i aconseguir la institucionalització de Catalunya a partir de les bases configurades en l'Estatut del 32. Manifestà una enèrgica protesta per la prohibició de l'homenatge que s'havia previst tributar al President Tarradellas a la localitat francesa de Sant Cebrià, i es reafirmà una vegada més en la necessitat de negociar amb el Govern, així com d'establir un acord entre els partits catalans més afins a ells "per restablir, amb la forma dels vots, allò que ens fou arrabassat per la força de les armes". El míting finalitzà amb el cant d'"Els Segadors".

CAÑELLAS: «UDC és un partit popular».

MALLORCA

Al 1978, universitat balear

La voluntat descentralitzadora de Barrado el fa barallar-se amb R Alvarez

La universitat balear funcionarà a partir del curs vinent, manifestà Antoni Roig, portaveu de la comissió promotora que ahir es reuni per darrera vegada per elevar les seves conclusions al ministeri d'Educació i Ciència. A aquesta carrera reunió, un cop enllestit l'informe que ha de donar peu al naixement de la primera universitat del postfranquisme assistiren tres directors generals del MEC, els quals estigueren presents al moment de la conferència de premsa. El text de l'informe assenyala concretament la necessitat de crear una universitat a Ciutat de Mallorca

—no una reinstauració com alguns volien— i desenvolupa un pla d'inversions necessàries per a engegar la tasca.

Entre les propostes de la comissió, segons va llegir el vice-rector figura la consolidació de tots els centres universitaris ja existents més Facultats de Biològiques, Econòmiques i Medicina, així com els primers cursos de física i matemàtiques i un Institut de Ciències de l'Educació. De la mateixa manera, i per a un futur pràcticament immediat, es demana una Escola d'Enginyeria Econòmica i a més, lògicament, caldria comptar amb col·legis majors, menjador universitari, biblioteques, etc.

L'informe passa ara al MEC, que estudiarà la proposta i amb tota seguretat aprovarà la creació de la universitat perquè pugui començar a ser real a partir de la tardor. Un cop es publiqui el decret al BOE es constituirà una comissió gestora que actuarà com a junta de govern provisional mentre estigui obert el procés constituent mitjançant el qual la universitat redactarà els seus propis estatuts.

El nom de la universitat no fou aprovat —com es recordarà la proposta de la subcomissió era Universitat Lul·liana— Se la batejarà quan n'estiguin redactats els estatuts, hora indiscutiblement molt important de cap a assolir una autèntica universitat del poble de les Illes. En aquest sentit, per exemple, segons manifestà el vice-rector Roig, no s'havia plantejat el tema lingüístic amb la creença que una decisió d'aquest tipus que podria, i en la nostra opinió hauria de oficialitzar el català, pertany a la universitat un cop existeixi com a tal.

TRENTA MILIONS PER LA FEDERACIÓ D'HOTELERS DE BALEARS

El director general d'activitats turístiques va fer a mans personalment, al representant de la Federació d'Hotelers Balear, d'una sub-

venció a fons perdut de trenta milions de pessetes per a constituir una cooperativa de consum i serveis que serviran per a abaratir el cost de les explotacions. En un acte celebrat a la sala Mozart de l'Auditori, el senyor Modesto Fraile digué «Com a director general, no propugno la creació de cap sindicat. La federació d'empresaris no substitueix ningú però m'agrada dialogar amb els empresaris». El president de la Federació, el jove hotelier Josep Forteza Rei agrai al representant de l'Administració central la subvenció tot manifestant als seus companys mallorquins que gràcies a la marxa dels hotelers a Madrid, havien assolit que el ministeri es fes ressò dels seus problemes, i animava per tant a seguir el camí de la unitat i la tasca col·lectiva.

CORRESPONSALS A PARIS CONVIDATS A VISITAR MALLORCA

Vint-i-cinc corresponsals de ràdio i televisió de tot el món acreditats a París, entre ells el corresponsal de televisió de la Unió Soviètica, han estat convidats pel Foment del Turisme de Mallorca a visitar l'illa i un cop coneguda, informar sobre la seva realitat turística a les respectives cadenes que representen. A Ciutat se celebrarà una conferència de premsa en la qual es tractarà de temes relacionats exclusivament amb el turisme.

PICABARALLA ENTRE BARRADO I ALVAREZ

Julio Barrado, ex-cap local del Movimiento, i Rafael Alvarez, president de la Federació d'Associacions Familiars, organitzaren una forta brega verbal en una reunió de veïns de Son Fariol.

Ambdós foren fins no fa gaire inseparables companys del bunker de l'ajuntament, però Barrado, caigué en desgràcia i Alvarez s'apuntà a les llistes dels nous demòcrates.

La picabaralla s'originà a causa de l'intent de Barrado de promoció d'una descentralització municipal seguint camins oposats als plans de l'ajuntament, que ho vol experimentar abans en una sola barriada. Davant l'espectacle, nombrosos veïns que havien acudit a la reunió per parlar dels problemes de Son Fariol, que són molts, decidiren d'abandonar la sala.

SEBASTIA VERD

CIUTADELLA

Conjunt monumental i derruït

El poble menorquí de Ciutadella conserva l'esplendor de quan era encara la capital de Menorca.

Per això ha estat declarat conjunt històric com a tal. Però alguns dels vells edificis que donen caràcter a

Ciutadella són en estat ruïnós. Hi fa falta una ràpida intervenció, tal com passa amb l'antiga església denominada del Roser. L'edifici va ser bastit sobre una construcció anterior, quan a Ciutadella es volien dur els frares dominics en el segle XIII. El 1775 es van tancar les tres voltes, però fins quaranta-quatre anys després no es va finalitzar l'altar major.

Va contribuir a la creació d'aquests temple la universitat general de Menorca i les principals cases immobiliàries de Ciutadella. Durant les dues dominacions angleses, el temple va servir com a capella anglicana, i el 1877 es va designar com a parròquia denominada Nostra senyora del Roser de la Catedral. Es pot dir que la seua façana és el principal monument d'estil barroc que existeix a Ciutadella. La cúpula de la capella major constitueix una veritable joia. Durant la guerra civil es va convertir en magatzem de carbó i una vegada superada la crisi no va ser novament oberta al culte, sinó habilitada com a local per a la joventut femenina d'acció catòlica.

Fa pocs dies, la paret de l'església del Roser va enderrocar-se. Ja l'any 1975 es va intentar que la fundació March concedís un ajut econòmic per la seva restauració. Es pensava aleshores convertir-la en una sala de concerts per la capella Davidica. No obstant això la resposta de la fundació March va ser negativa.

També es van fer passos per a aconseguir aquesta ajuda per mitjà de la coordinació general de Belles Arts.

El passat dia 12 el director de la capella Davidica, amb la finalitat de solucionar aquest greu problema, es va traslladar a Barcelona i va parlar-ne amb el director de l'escola superior d'art dramàtic i amb en Xavier Fabregues, cap del departament d'investigació de l'Institut del Teatre el qual li va prometre el màxim suport. Ara sembla que, per instàncies de la delegació provincial d'Educació i Ciència, arribarà aquests dies a Ciutadella un arquitecte per a estudiar la situació real de l'església del Roser i solucionar els greus problemes que té.

JOAN BEP

L'òpera torna a Maó

Maó compta amb una gran tradició operística. Antany les temporades d'òpera del teatre principal eren de primera qualitat, però, per imperatius econòmics, mantenir una companyia es va fer prohibitiu. Això va dur com a conseqüència la desaparició d'aquestes funcions operístiques, però no l'afacció. L'any 1972 l'Associació d'amics de l'òpera de Maó, amb una forta il·lusió i superant moltes dificultats va aconseguir que la primera setmana de l'òpera fos una realitat i els menorquins amants de l'art líric varen poder aplaudir **El barber de Sevilla**, **Faust**. L'any següent van ser **La Traviata**, **La Favorita**, les dues obres premiades. L'any 74 **El trobador**, **Norma**, **La Forza del destí**, **Elisir d'amore**, **Otel·lo**, **Un ballo in maschera**. L'any passat Enguany del 26 de març al 4 d'abril se celebrarà la sisena setmana de l'Òpera i seran **Rigoletto** de Verdi i **Carmen** de Bizet, les dues obres que es representaran.

Entre els intèrprets figuren Franco Bordonni, Pedro Lavirgen, Cecilia Albanese, Montserrat Aparici, Joan Pons i Antoni Borràs. Serà dirigit pel mestre Ricardo Botino i Diego Monjo del teatre del Liceu, que sempre ha col·laborat a fer que les setmanes de l'Òpera fossin una realitat a Maó, informa Joan Bep.

AVUI RECOMANA

CANÇÓ

Lluís Llach (Alella, al Casal, avui a les 22.30)

DISC

Pete Seeger: «Young Vs. Old» (CBS S-63819 L P Estéreo, 425 ptes.)

Interpretant tot un seguit de cançons pròpies i d'altres autors, Seeger continua la seva tasca de testimoniatge.

EXPOSICIÓ

Jordi Curós (Parés, Barcelona).

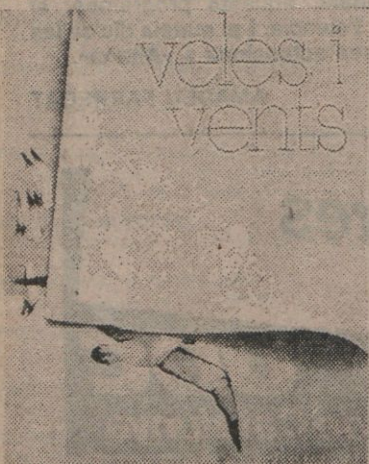
FRASE

«Un comte-rei català, Pere III, pogué dir davant les Corts generals de l'any 1383 que els seus pobles eren més lliures del món. Doncs el nou règim d'autonomia, per les seves illes i pel seu govern, ha de restituir al poble català aquell privilegi de llibertat màxima.»

Francesc Macià als catalans, l'any 1932.

LLIBRE

«Veles i vents», de Ferran Zurriaga/Manuel Boix. Tres i Quatre. València, 1976. 84 pàgines. 250 pessetes.

Segona edició d'una antologia literària per a infants, en la qual s'apleguen textos de Fuster i d'Espriu, de Ramon Llull i Josep Sebastià Pons.

RADIO

«La sardana». Avui a Ràdio 4 a les dues de la tarda, mitja hora dedicada a informar de l'actualitat sardanística a Catalunya.

RESTAURANT

«El Romeral» (València, Gran Via Marqués del Túria, 62, tancat del 15 de juny al 15 de juliol i el dilluns, Carta 300/550 pessetes).

Cuina valenciana

Unió Democràtica de Catalunya

BANYOLES MITING

Presentació d'

UNIO DEMOCRATICA DE CATALUNYA

Dia 27 a les 12 migdia
al Cercle Catòlic de Banyoles.

Hi parlaran:

Anton Canyellas
Llibert Cuatrecasas
Montserrat Minobis
David Marca.

Us hi esperem! (acte autoritzat)

UDC
la democràcia
cristiana

Sigui dels pocs que poden viure al centre de

BADALONA

Pisos fabulosos de 100 m², de 3-4 habitacions exteriors disponibles per a transformar-los en la seva llar.

- Parquet
- Aigua calenta
- Calefacció aire
- Ascensor
- Luxós vestíbul
- Cèntric, però en un carrer de poc tràfic

Amplis facilitats de pagament, entrada reduïda. Hipoteca 11 anys. Sense pagament el primer Renda lliure. També LOCALS COMERCIALS I PLACES APARCAMENT

Visites en el mateix edifici de 9 a 2 i de 3.30 a 8 i diumenges de matí
C Cayetano Soler 6-8 i 10 (Prop Avda. Martí Pujol)

BADALONA

TERRES CATALANES

la revista trimestral de Perpinyà que cada català hauria de llegir

- Per la seva informació original
- Per la seva formació nacional
- Per solidaritat catalana

Subscripció; un any, 100 Ptes.

Trameteu-les a la Delegació de Girona,
Plaça del VI, 2

INDIA

Morarji Desai jurà com a primer ministre

El veterà polític ha promès derogar la legislació excepcional d'Indira Gandhi

Shri Morarji R. Desai, un ex-viceprimer ministre de vuitanta-un anys que va ser empresonat tant pels anglesos com pel govern d'Indira Gandhi, va ser elegit ahir com el quart primer ministre de l'Índia independent.

Els parlamentaris recentment elegits es van reunir durant dues hores per designar Desai com a primer ministre. Entre els electors hi havia Jayaprakash Narayan i Kripalani, tots dos molt atansats i hereus polítics i espirituals del Mahatma Gandhi, el forjador de l'Índia independent.

MORARJI DESAI

UN AUSTER IDEALISTA

Morarji Desai, solitari i auster veterà d'idealisme purità, va acceptar ahir al càrrec. Estricte vegetarià, es va oposar a Indira Gandhi per tal d'ésser primer ministre de l'Índia el 1966 i el 1967, però va ser derrotat en ambdues ocasions. Havia estat considerat com el successor lògic del pare d'Indira, Nerhu, primer ministre del país. Des d'aleshores Desai i l'altre home en gran part responsable de la victòria de l'oposició la darrera setmana, Naranan, de setanta-quatre anys, van començar a treballar junts per obligar Indira Gandhi a dimitir. Desai s'ha guanyat l'entusiasme de les masses amb els discursos electorals i n'ha centrat l'atenció en la suspensió de les llibertats cíviques.

Nascut el 29 de febrer del 1896 a Bhadeli, districte de Bombai, va ser educat a Bulsar i al col·legi Wilson de Bombai el 1918. Es va unir a les campanyes de desobediència civil que tant van influir en el procés independentista. Per aquests actes va ser empresonat durant tres anys. El 1931 va integrar-se a la comissió

del Partit del Congrés, del qual va ser diputat el 1973 i ministre d'Agricultura del 1937 al 1939. Posteriorment va ser ministre d'Indústria i Comerç i de Finances. En aquest càrrec es va guanyar un moviment massiu en contra en oposar-se a l'evasió de fortunes del gran capital indi. Es casat i té un fill i una filla. En el seu darrer viatge a l'estranger va fer declaracions en contra de determinades concepcions de la sanitat i es va oposar a les inoculacions per entendre que les extraccions de les vacunes signifiquen una crueltat envers els animals. És naturalista i la seva figura inspira més respecte que simpatia.

PROMESSES DE DEMOCRACIA

Desai va jurar ahir el càrrec i va prometre restablir la democràcia al país, practicament anul·lada per les habilitats polítiques de la seva antecessora Indira Gandhi.

Desai va mantenir una

conferència de premsa informativa mitja hora després d'haver jurat el càrrec, segons informa Efe, i la seva primera declaració política ha consistit en anunciar que l'estat d'excepció i la legislació que se'n va derivar seran anul·lats immediatament. En relació amb la política exterior que pensa seguir el nou govern, Desai va dir que se seguirà una nova ruta de «no-alienació», i que si el tractat d'amistat indosoviètic signat el 1971 per una vigència de vint-i-cinc anys havia d'afectar les relacions amb d'altres nacions s'hauria de revisar.

VIETNAM-EUA

El futur, pintat amb optimisme

Carter reconeix ara la tensió amb el govern xilè

L'anunciada represa de negociacions entre els Estats Units i la República del Vietnam ha rebut plenes confirmacions per d'ambdues parts.

Així, portaveus de la Casa Blanca, després de confirmar que Carter acceptarà l'oferta vietnamita de reprendre les negociacions de París, han manifestat que no se sap quan es produirà això, però que el moment es oportú. «Existeix una atmosfera cordial a Hanoi», assenyala la comissió sobre nord-americans perduts al Vietnam en retornar d'aquest país. Carter, per la seva part, indicà personalment que igualment que ho ha fet Hanoi, ell tampoc no posaria pre-condicions a la reobertura de converses, informa Efe.

Funcionaris de l'ambaixada vietnamita a París indicaren la bona disposició de llur país per a la represa de converses en qualsevol moment. Puntualitzaren que ambdues parts havien de decidir encara la categoria dels negociadors i la data de la reunió. Palesaren també llur confiança que les negociacions avançaran ràpidament i acabaran amb la normalització de relacions, inclosos ajut econòmic i tecnològic.

DIFICILS RELACIONS XILE-EUA

El president James Carter digué abans d'ahir al nou ambaixador de Xile a Washington que calia reconèixer que ambdós països eren en un moment en el qual llurs relacions «dissortadament no són tan estretes com haurien de ser».

«Espero, digué Carter, que siguem capaços d'incrementar la cooperació mútua, que siguem capaços d'entendre millor els pro-

EUA-URSS

Vance arriba demà a Moscou

Distensió militar i comercial, temes de la conversa

El secretari d'Estat nord-americà Cyrus Vance empenirà vol cap a Moscou avui en la que ha estat considerada com la missió diplomàtica més crítica des que l'administració Carter entrà en funcions el gener. La seva arribada a la capital soviètica és prevista per a demà.

El principal objectiu de Carter serà impulsar les converses paralitzades sobre limitació d'armes estratègiques —SALT—. Però no cal dir que el temari serà més ampli. Les converses SALT restaren en punt mort durant tot l'any passat. El pròxim més d'octubre caduca

l'acord temporal respecte a la limitació d'armes ofensives signat a Vladivostok per Ford i Brejnev el 1974. Aquest acord ofereix un esbós d'un acord sobre limitació d'armes estratègiques i permet que les dues parts tinguin 2.400 bombarders o missils estratègics.

A començament de l'any passat la Unió Soviètica proposà la reducció del límit màxim a dos mil cent o dos mil dos-cents. Els Estats Units ho rebutjaven perquè els soviètics refusaren incloure el bombarder «Backfire» en la categoria d'armes estratègiques. Simultàniament, Moscou digué que desitjava que s'hi inclogués el missil «Cruise» nord-americà, avió sense pilot de vol baix. El president Carter ha proposat d'ajornar tant la qüestió del «Cruise» com la del «Backfire» i ha fet una crida per a la reducció gradual del límit màxim d'armes estratègiques. Vance ha establert com a objectiu un acord sobre principis generals seguit d'una negociació a Ginebra.

D'altra banda, el principal aspecte no militar de les relacions entre les dues grans potències és el comercial, descrit per Vance com «l'apuntament de la distensió».

AFRICA

Podgorny, contra els règims racistes

La lluita al sud de Zaire creix i s'intensifica

El president del Presidium del Soviet Suprem de la Unió Soviètica, Nicolai Podgorny, ha atacat l'existència de règims racistes al sud de l'Àfrica, referint-se evidentment a Zimbabue (Rhodèsia) i a la República de Sud-àfrica, en el transcurs de la seva visita a Tanzània.

Demanà en un discurs públic a Dar es Salaam, capital de Tanzània, la «liquidació de tots els focus de colonialisme i racisme». La duresa del discurs del dirigent soviètic sorprengué a tots els assistents ja que superà àdhuc el to del parlament del president de Tanzània, Julius Nyerere. Ahir s'entrevistaren ambdós dirigents sobre diferents temes internacionals. Demà, dissabte, Podgorny sortirà cap a Zàmbia i Moçambic. Ha fet promeses d'ajut als moviments d'alliberament que lluitin contra els règims racistes del sud del continent.

LLUITA A ZAIRE

Les forces del govern de Zaire

han bombardejat dues de les ciutats ocupades pels ex-gendarmes katanguesos, Kisenge i Dilolo. També es combat per terra, informa Efe.

Sobre Kisenge foren llançades unes quatre tones de bombes i la ciutat sofrí grans destruccions. Per altra banda, les forces invasores han ocupat una nova ciutat, Muts-hatshat, a la província de Shaba (antiga Katanga), segons anunci del Front d'Alliberament Nacional del Congo. Destruïren nombrosos carros armats i s'empararen d'armament dels soldats de Zaire. Això significa un important avanç dins el país.

VICTORIA ERITREA

Els nacionalistes eritreus que lluiten per la independència del seu país, ocupat pels abissinis, han obtingut una important victòria en conquerir la ciutat de Naqfa, capital de província, prop de la frontera del Sudan. Segons el Front d'Alliberament d'Eritrea, els nous defensors de la ciutat moriren tots menys dos-cents que foren fets presoners.

OPEP

Futur negre pels preus del petroli

L'URSS intenta dividir els principals productors

El president de l'Organització de Països Exportadors de Petroli —OPEP—, xeic Abdul-Aziz, de Qatar, manifestà abans d'ahir que confia que l'actual sistema de preus diversos del petroli no debilitaria l'organització. Assenyala, també, que l'Àràbia Saudita igualaria els seus preus amb els de la resta de

països de l'OPEP.

Abdul-Aziz havia presidit la conferència que se celebrà el mes de desembre a Doha i en la qual l'Àràbia Saudita, el país exportador més important del món, i els Emirats Àrabs Units, se separaren de la majoria dels Estats de l'OPEP en decidir elevar els seus preus només un cinc per cent. La resta ho féu un deu per cent i el juliol els elevaran un cinc per cent més.

L'esmentat Abdul-Aziz confirmà que el seu país havia promogut un pla tendent a restaurar el preu únic a l'OPEP en el curs del viatge realitzat pels països de l'Orient Mitjà, però que no s'havia arribat a cap acord. El pla preveia un augment del deu per cent per a tots els Estats de l'OPEP. Preguntat sobre si creia que l'Àràbia Saudita intentaria imposar el seu criteri a la resta de l'OPEP, indicà que no creia que aquest país prengués cap mesura que anés en contra de l'organització.

Els soviètics intenten de crear una mena de «cartel» de països productors de petroli amb la finalitat de rivalitzar amb els països de l'OPEP, informa Efe. Així ho indicava l'últim número del setmanari de Caracas «Resumen», on s'adverteix que diplomàtics soviètics amb l'ambaixador de l'URSS a Kuwait, Konstantin Konstantinovitx, al capdavant, proclamen que la força econòmica de l'URSS pot servir de suport per a esquarterar l'OPEP. La informació identifica els motius soviètics amb el desig de boicotejar l'entesa entre els Estats Units i l'Àràbia Saudita nascuda arran de l'esmentada conferència a Doha.

Intensos combats al sud del Líban

L'intens foc d'artilleria produït a la zona meridional del Líban, causà gran nombre de baixes entre els escamots palestins i els seus aliats esquerrans libanesos.

El bombardeig artiller procedia de forces libaneses conservadores situades al cim d'una muntanya.

Ahir, milers de musulmans i de drusos tancaren els seus comerços i les seves oficines en senyal de dol per Kamal Jumblat, líder esquerrà assassinat fa poc. Les mesquites situades al sector occidental musulmà de Beirut celebraren serveis funeraris, com és tradicional el setè dia després de la mort.

NOUS TERRATREMOLS A IRAN

Nous terratrèmols se succeïren a l'illa de Qeshm, situada davant Iran, a la costa sud, dos dies després que un altre terratrèmol destruís el proper port de Bandar, i ocasionaren cent trenta morts. En aquest cas no hi hagueren víctimes ni destruccions importants, informa Efe.

Unió Democràtica de Catalunya

M I T I N G S

BLANES
Dia 27, a les 12 del matí a la Casa del Poble
Sala d'actes de la Residència)
Hi parlaran:
Miquel Coll i Alentorn
Ferran Camps i Vallejo
Montserrat Minobis i Puntoret
David Marca i Cañellas

STA. MARIA DEL CORCO
Dia 26, a les 21.30
al Local de «Educación y Descanso»

Hi parlaran:
Albert Vila i Lusilla
Miquel Coll i Alentorn
Joaquim Xicoy i Bassegoda

US HI ESPEREM!

la democràcia cristiana

NUVIS III
PRESUMIU DE LLISTA DE NOÇES
CELLINI
Porta de l'Angel, 24 Barcelona